

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Jana Čížka v právní věci

žalobců: a) **L. K.**
b) **J. K.**
c) **M. Z.**
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Ludvíkem Novotným
sídlem Václavské náměstí 76, 561 51 Letohrad

proti
žalovanému: **Magistrát města Prostějova**
sídlem nám. T. G. Masaryka 130/14, 796 01 Prostějov
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, 779 00 Olomouc

za účasti osoby
zúčastněné
na řízení **P. K.**
zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Klouda Jestřábovou
sídlem Hlinky 57/142a, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. SÚ/1507/2018-Ing.Koš, č. j. PVMU 117912/2018 61

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2018, sp. zn. SÚ/1507/2018-Ing.Koš, č. j. PVMU 117912/2018 61, **se ruší** a věc **se vrací** k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 80 192 Kč, a to k rukám advokáta JUDr. Ludvíka Novotného do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Žalobci se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně domáhají zrušení výše označeného rozhodnutí – územního souhlasu s umístěním stavby „Přístřešek pro koně“ na pozemku parc. č. X v katastrálním území D. (všechny dále uvedené nemovitosti jsou zapsané v tomto katastrálním území) stavebníků Ing. P. K. a G. K. (dále také „stavebníci“).
2. Opravným usnesením ze dne 12. 9. 2018, č. j. 121114/2018 61, bylo dodáno, že se jedná o dočasnou stavbu na 10 let. Toto časové omezení vyplývá z rozhodnutí o souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.
4. Žalobci namítají, že nebyly splněny zákonné podmínky pro vydání územního souhlasu, a proto je napadené rozhodnutí nezákonné. Žalobci předně uvádí, že jde o včasnou žalobu, jelikož jim lhůta pro podání žaloby začala běžet dne 28. 5. 2020 [žalobci a) a b)], resp. 15. 5. 2020 [žalobkyni c)], kdy se o vydání územního souhlasu dozvěděli. Žalobci a) a b) jsou vlastníky pozemků parc. č. XA a st. XB, které přímo sousedí s pozemkem parc. č. X, na němž je přístřešek pro koně postaven. Přitom žalobci a) a b) nedali souhlas ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a stavební úřad s nimi v rámci územního řízení nejednal jako s účastníky. Žalobci a) a b) uvedli, že jsou dotčeni na svých právech, jelikož ze stavby přístřešku doléhá na jejich nemovitosti hluk, někdy i zápach a dále jsou přímo dotčeni zvýšenou dopravou a pohybem osob, rovněž dochází k částečnému zastínění. Sami žalobci a) a b) dotčené nemovitosti nevyužívají osobně, ale poskytli je k užívání třetí osobě. Proto se o existenci přístřešku pro koně dozvěděli až s odstupem času.
5. Žalobkyni c) začala lhůta pro podání žaloby běžet dne 14. 5. 2020 [konkrétně dne 12. 5. 2020 žalobkyně c) na základě žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, obdržela první stranu územního souhlasu], kdy prostřednictvím svého zástupce nahlédla do spisu stavebního úřadu a dozvěděla se, že stavba, která se v blízkosti jejího pozemku objevila, byla postavena na základě územního souhlasu, který jí nebyl doručen. Žalobkyně c) přitom je osobou přímo dotčenou stavbou přístřešku pro koně, neboť na její nemovitosti – pozemky parc. č. st. XC a parc. č. XD – občas doléhá zápach a hluk z provozu přístřešku pro koně, rovněž se zvýšil pohyb osob okolo dotčených jejích nemovitostí, jelikož pohyb osob probíhá ze západní části areálu společnosti KENTAUR Saddlery s.r.o., z ulice Domamyslické. O tom, že žalobkyně c) měla být účastníkem řízení, svědčí i to, že oprávněná úřední osoba jí (resp. jejímu zmocněnci) umožnila nahlížení do spisu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

III. Vyjádření žalovaného, osoby zúčastněné na řízení a replika žalobců

6. Ve vyjádření k žalobě žalovaný (dále také „stavební úřad“) uvedl, že má za to, že žaloba je opožděná, jelikož žalobci se dle názoru žalovaného jistě mohli dozvědět o stavebním záměru mnohem dříve. Případně je žaloba předčasná, jelikož žalobci nevyužili postup dle § 96 odst. 4 stavebního zákona. Z těchto důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl.
7. Dále žalovaný uvedl, že pokud soud usoudí, že je žaloba včasná, pak má za to, že je nedůvodná. Dle žalovaného byl územní souhlas udělen pro výrobek plnící funkci stavby, neboť jde o typový ocelový přístřešek vyráběný ve výrobních prostorech společnosti TRADE DHB s.r.o. průmyslovou strojírenskou technologií. Na místě je sestaven pomocí šroubových spojů, přístřešek nemá podlahu ani základy a je usazen pomocí zemních šroubů. Přístřešek je možné rozebrat, přemístit a sestavit znovu. Ke stavbě přístřešku není zapotřebí využívat stavební technologie. Dle názoru žalované jde tedy o stavební záměr dle § 103 stavebního zákona a souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům může být dotčeno, se podle věty třetí § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona nevyžaduje, pokud je stavební záměr umístěn ve vzdálenosti větší než 2 metry od společných hranic pozemků.
8. Žalovaný má rovněž za to, přístřešek pro koně je v souladu s obecnými požadavky na využití území, resp. s územně plánovací dokumentací. Přístřešek pro koně je přízemní kruhový přístřešek o celkové zastavěné ploše 243 m² a je součástí jezdeckého areálu s možností přístupu veřejnosti, a proto jej lze z funkčního hlediska považovat za stavbu veřejných sportovišť – dle kap. A odůvodnění územního plánu Prostějova jsou veřejná sportoviště pozemky, stavby a zařízení volně přístupné široké veřejnosti za účelem všestranného uspokojování sportovních, tělovýchovných a rekreačních zájmů, potřeb a služeb.
9. Dále je žalovaný přesvědčen, že nyní posuzovaný stavební záměr nepotřebuje dle § 96 odst. 1 stavebního zákona závazné stanovisko orgánu územního plánování. Stejně tak stavební záměr nepodléhá výkonu státního požárního dozoru.
10. K žalobní námitce, že stavba je umístěna blíže ke společné hranici pozemků, žalovaný uvádí, že stavební úřad územním souhlasem přivoli k provedení stavby (umístění výrobku plnícího funkci stavby) v souladu s oznamovaným záměrem. Stavební úřad nemůže při vydání územního souhlasu předvídat, zda a jakým způsobem oznamovatel svůj záměr provede.
11. K námitce podjatosti, uvedené v žalobě, stavební úřad uvádí, že vyloučení z projednávání a rozhodování věci pro podjatost upravuje § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) tak, že účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. Ke dni 25. 8. 2020 neeviduje stavební úřad ve věci sp. zn. SÚ/1507/2018-Ing.Koš žádné podání žalobců, které by bylo možné podle obsahu posoudit jako námitku podjatosti úřední osoby Magistrátu města Prostějova. Žalobou proti rozhodnutí není možné nahradit prostředek nápravy, který zakotvuje příslušný právní předpis (správní řád), tj. námitku podjatosti. Tuto žalobní námitku považuje stavební úřad za nepřipustnou.
12. K námitce absence dobré víry stavebníků žalovaný sdělil, že není v jeho kompetenci hodnotit, zda oznamovatel při podání oznámení záměru byl či nebyl v dobré víře, nýbrž posuzuje splnění zákonných podmínek pro udělení souhlasu s oznamovaným záměrem. Z výše uvedených důvodů žalovaný soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

13. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že považuje žalobu za nedůvodnou, když je přesvědčena o tom, že v daném případě existovaly podmínky pro vydání územního souhlasu a že tedy k žádnému zásahu do veřejných subjektivních práv žalobců nemohlo dojít a nedošlo. Osoba zúčastněná na řízení je toho názoru, že žaloba nebyla podána včas a žalobci nejsou ani aktivně legitimováni k podání této žaloby. Údajně dotčené nemovitosti se nacházely již před realizací stavebního záměru ve venkovské zástavbě v blízkosti stájí, jízdrny, polí a zemědělských staveb. Provoz přístřešku pro koně je prakticky bezhlučný. Co se týče zápachu, stavební záměr, respektive jeho užívání, nemůže vést ke zvýšení zápachu, který je pro danou oblast typický již před realizací stavebního záměru. Vzhledem k účelu přístřešku pro koně s kolotočem, kterým je zlepšení stávajícího zázemí jezdeckého areálu a zejména zlepšení života ježděných koní (kapacitně nedošlo k žádným změnám, pouze se stávajícím koním zvýšil komfort), nemohlo ani dojít ke zvýšení dopravy či pohybu osob v dané lokalitě. Co se týče částečného zastínění pozemku ve spoluvlastnictví žalobců a) a b), tento zásah je vzhledem k výšce stavebního záměru a prostorové orientaci předmětných pozemků [pozemek parc. č. X se nachází severně od pozemku žalobců a) a b)] zcela marginální. Osoba zúčastněná na řízení má za to, že její stavební záměr, je v souladu s územním plánem a s cíli a úkoly územního plánování. Stavební záměr navazuje a bezprostředně souvisí s jezdeckým areálem. Stavební záměr je umístěn na pozemku, který je ve vzdálenosti cca 60 metrů od nejbližší zástavby rodinného domu a v jeho bezprostřední blízkosti se nachází pozemky orné půdy.
14. Žalobci v replice uvedli, že mají za to, že je žaloba včasná a dále setrvali na své žalobní argumentaci. Žalobci v reakci na vyjádření osoby zúčastněné na řízení uvedli, že osoba zúčastněná na řízení ve svém podání nijak nezdůvodňuje, na základě jakých skutečností může být přímo dotčena zrušením napadeného rozhodnutí. Žalobci jsou přesvědčeni, že s Ing. P. K. by již nemělo být v tomto řízení jednáno jako s osobou zúčastněnou na řízení, manželé Ing. P. K. a G. K. darovali pozemky parc. č. X a XE otci G. K., panu P. D. Žalobci nesouhlasí s tvrzením osoby zúčastněné na řízení, že nedošlo k žádným změnám, pouze se stávajícím koním zvýšil komfort. Přibližně ve stejném období, kdy byl postaven předmětný přístřešek pro koně, byly na sousední pozemek osoby zúčastněné na řízení umístěny další boxy pro koně (celková zastavěná plocha je téměř 250 m²). Sice se formálně jedná o jinou stavbu, nicméně faktický stav je jiný, než jak se jej osoba zúčastněná na řízení snaží prezentovat. Žalobci nesouhlasí, že by pozemek, na kterém stojí přístřešek pro koně, sloužil jako veřejné sportoviště. Proto trvají na svém tvrzení, že byla stavba povolena v rozporu s územním plánem.

IV. Předchozí soudní řízení

15. Krajský soud v Brně již o věci již jednou meritorně rozhodl, a to rozsudkem ze dne 29. 8. 2022, č. j. 29 Af 96/2020–195, kterým podanou žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
16. Nejvyšší správní soud nicméně ke kasační stížnosti žalobců citovaný rozsudek krajského soudu č. j. 29 Af 96/2020–195 zrušil rozsudkem ze dne 24. 10. 2023, č. j. 6 As 215/2022-54 (rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud se neztotožnil se závěrem krajského soudu o nicotnosti opravného usnesení ze dne 12. 9. 2018, č. j. 121114/2018 61, neboť žalovaný měl pravomoc vydat územní souhlas i opravné usnesení. Nejvyšší správní soud závázal krajský soud, aby (v případě, že neshledá nicotnost opravného usnesení z jiného, přezkoumatelného důvodu) se v dalším řízení zabýval žalobními námitkami stran procesní vady spočívající v Shodu s prvopisem potvrzuje: D. J.

nemožnosti provést změnu znění územního souhlasu způsobem označeným žalovaným jako oprava zjevné nesprávnosti, a také poukazem žalobců na nedodržení předmětu řízení ze strany žalovaného stavebního úřadu s argumentací, že stavebníci nepožadovali vydání územního souhlasu na stavbu dočasnou. Krajský soud nesmí opomenout, že „*znění územního souhlasu bylo „změněno“ opravným usnesením, s nímž tvoří jeden celek*“.

V. Posouzení věci soudem

17. Krajský soud opětovně přezkoumal, za splnění podmínek bez nařízení jednání (§ 51 s. ř. s.), v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveném v citovaném rozsudku č. j. 6 As 215/2022-54 napadené rozhodnutí žalovaného, včetně procedury předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná** (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
18. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že stavebníci dne 20. 8. 2018 podali k žalovanému žádost o územní souhlas k záměru s názvem „přístřešek pro koně“. V souladu s § 96 odst. 3 písm. b) stavebního zákona stavebníci k žádosti připojili rozhodnutí Magistrátu města Prostějova, odboru životního prostředí, který jako orgán ochrany zemědělského původního vyslovil souhlas s odnětím půdy ze zemědělského původního fondu na pozemku parc. č. X (zahrada) za účelem rekreace a sportu – výstavba dočasné stavby přístřešku pro koně. Odnětí půdy z fondu bylo dočasné, a to „*na dobu 10 let od zahájení realizace záměru*“.
19. Žalovaný v původním znění napadeného rozhodnutí ze dne 5. 9. 2018 souhlasil s umístěním stavby. V opravném usnesení ze dne 12. 9. 2018 však žalovaný k popisu stavby doplnil, že „*jedná se o stavbu dočasnou na dobu 10 let*“. Napadené rozhodnutí (ve znění opravného usnesení) tedy umístilo dočasnou stavbu namísto stavby trvalé. Žalovaný toto doplnění odůvodnil tím, že věta výroku o dočasnosti stavby byla vypuštěna omylem, a že časové omezení vyplývá z rozhodnutí o souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu. Podle žalovaného šlo tedy o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení napadeného rozhodnutí, opravňující jej k provedení opravy dle § 156 odst. 1 správního řádu.
20. Krajský soud má za to, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky k vydání opravného usnesení dle § 156 odst. 1 správního řádu. Jelikož takové nezákonné opravné usnesení tvoří s napadeným rozhodnutím jeden celek, je i napadené rozhodnutí stiženo taktéž vadou nezákonnosti.
21. Dle § 156 odst. 1 správního řádu platí, že „*[j]estliže vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu trpí vadami, které lze opravit, aniž tím bude způsobena újma některé z dotčených osob, správní orgán je opraví usnesením, které se pouze poznamená do spisu*“.
22. Krajský soud předně souhlasí s žalobci, že stavebníci v žádosti o územní souhlas nežádali o umístění dočasné stavby. Potom ale z povahy věci vyplývá, že žádali o umístění stavby trvalé (srov. Potěšil, Lukáš. § 2. In: Potěšil, L. a spol. *Stavební zákon – komentář*. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.). Toto vymezení záměru však žalovaný nerespektoval a z vlastní vůle určil dočasnost stavby v opravném usnesení
23. Krajský soud si je vědom, že územním souhlasem se umisťují takové záměry, na které nejsou povětšinou kladeny vysoké nároky, čemuž odpovídají i obsahové náležitosti příslušných formulářů, upravených v prováděcí vyhlášce č. 503/2006 Sb. Z jazykového znění příslušných ustanovení zákona a prováděcí vyhlášky, vztahujících se k obsahovým náležitostem územního souhlasu a žádosti o něj, taktéž neplyne, že by v nich musela být uvedena doba trvání stavby [na rozdíl kupříkladu od obsahu stavebního povolení dle § 18c odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb.]. Jak však potvrdil Nejvyšší správní soud

v rozsudku ze dne 14. 7. 2020, č. j. 10 As 200/2020-32, dočasnost stavby může založit i územní souhlas (§ 92 odst. 1 ve spojení s § 96 odst. 4 stavebního zákona).

24. Pokud tedy územní souhlas může dočasnost stavby založit, má krajský soud za to, že stavebník záměru musí tuto skutečnost zmínit ve svém oznámení (žádosti). Doba trvání stavby je totiž jedním z jejích významných identifikačních znaků, ovlivňujících jednak míru dopadů a vlivů stavby do území, ale také představuje samostatný důvod pro její odstranění [§ 129 odst. 1 písm. f) stavebního zákona]. S tím je taktéž spojena povinnost stavebního úřadu v územním rozhodnutí stanovit lhůtu pro odstranění stavby a následný způsob úpravy území (§ 92 odst. 1 věta třetí stavebního zákona).
25. I když se totiž územní souhlas nevydává v územním řízení (§ 96 odst. 4 stavebního zákona), stále jde o jednu z forem územního rozhodování dle § 78 stavebního zákona. Je přitom pouze na úvaze stavebníka, která konkrétní forma územního rozhodování, za splnění zákonných podmínek, je pro jeho záměr nejvhodnější. Stavební úřad je pak touto volbou vázán, a to včetně jejího vymezení v popisu daného záměru. Jestliže Nejvyšší správní soud potvrdil, že územní souhlas dočasnost stavby založit může, a jestliže platí, že je stavební úřad vázán vymezením záměru v oznámení, pak stavebník, jehož záměrem je umístit dočasnou stavbu územním souhlasem, musí v oznámení záměru tuto skutečnost uvést. Odlišný případ by nastal, pokud by stavebníci v žádosti dočasnost záměru vymezili a žalovaný by jej pouze opomenul ve výroku územního souhlasu uvést. V takové situaci by postup podle § 156 odst. 1 správního řádu připadal v úvahu. Tak tomu ale v případě stavby přístřešku pro koně nebylo.
26. Aplikováno na posuzovanou věc, pokud stavebníci žádali o umístění záměru bez časového omezení (což potvrdil i žalovaný ve vyjádření k žalobě), nemohl žalovaný jejich vůli později v opravném usnesení korigovat a mlčky předpokládat, že stavebníci vlastně žádali o umístění stavby dočasné. Žalovaný proto nebyl oprávněn provést změnu územního souhlasu opravným usnesením dle § 156 odst. 1 správního řádu.
27. Na posouzení věci nic nemění ani skutečnost, že časové omezení pro umístění stavby vyplývalo z přílohy oznámení záměru – rozhodnutí o odnětí půdy ze zemědělského původního fondu. Pokud se žalovaný domníval, že stavebníci v jejich žádosti toto souhlasné rozhodnutí nezohlednili (tím, že nežádali o umístění dočasné stavby), nabízel se postup k odstranění vad oznámení dle § 96 odst. 5 stavebního zákona. Nad rámec uvedeného krajský soud zmiňuje, že věta šestá § 96 odst. 4 stavebního zákona odkazuje na přiměřené použití ustanovení § 92 odst. 1 stavebního zákona. Územní souhlas o umístění dočasné stavby by měl tuto specifickou skutečnost reflektovat.
28. Krajský soud upozorňuje, že ruší napadené rozhodnutí ve znění opravného usnesení ze dne 12. 9. 2018, č. j. 121114/2018 61, neboť žalovaný napadené rozhodnutí uvedeným usnesením nezákonně změnil. Při novém posouzení oznámení záměru žalovaný zohlední výše uvedené závěry krajského soudu a zhodnotí, zda záměr odpovídá přiloženým podkladům i podmínkám § 96 stavebního zákona a zda jej lze v popsané podobě umístit do území

VI. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud tak z výše uvedených důvodů napadené rozhodnutí žalovaného, ve znění opravného usnesení ze dne 12. 9. 2018, č. j. 121114/2018 61, zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

30. Žalobci dosáhli v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto mají právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Odměna zástupce žalobců (advokáta) a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o úkony společné pro tři zastupované žalobce (pročež krajský soud dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu společnému advokátovi žalobců za každou zastupovanou osobu snížil mimosmluvní odměnu o 20 %) Žalobci předložili krajskému soudu vyúčtování, v němž žádali náhradu nákladů řízení, které jim vznikly v řízení před krajským soudem. Konkrétně požadovali náhradu odměny svého zástupce za 7 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, další podání ve věci samé – replika a doplnění žaloby, kasační stížnost, replika v řízení u Nejvyššího správního soudu a další podání ve věci samé – vyjádření ze dne 11. 12. 2023) a 7 režijních paušálů. Krajský soud žalobci nepřiznal nárok za náhradu dvou z těchto právních úkonů. Zaprvé, ze soudního spisu Nejvyššího správního soudu nevyplývá, že by žalobci v řízení o kasační stížnosti podali repliku. Zadruhé pak krajský soud nepřiznal náhradu nákladů za vyjádření ze dne 11. 12. 2023, neboť v něm pouze zopakovali svá žalobní tvrzení. Krajský soud proto pro určení výše nákladů vycházel z obsahu správního spisu. Celkem se jednalo o šest úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, další podání ve věci samé – replika a doplnění žaloby, převzetí a příprava zastoupení v řízení o kasační stížnosti, kasační stížnost) a šest režijních paušálů, a to ve výši $3 \times 6 \times 2\,480$ Kč a 6×300 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 46 440 Kč. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení ve smyslu § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 9 752 Kč odpovídající dani (21 %), kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést. Žalobcům dále přísluší náhrada za zaplacené soudní poplatky za žalobu ve výši 9 000 Kč a za kasační stížnost ve výši 15 000 Kč.
31. Celkem tedy byla žalobcům vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů ve výši 80 192 Kč. K jejímu zaplacení krajský soud určil přiměřenou lhůtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. února 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu